

Sygn. akt II Cz 676/13

POSTANOWIENIE

Dnia 06 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat - Kubeczak

Sędziowie SO Sławomir Krajewski

del SR Katarzyna Longa (spr)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 06 września 2013 r. w S.

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko pozwanemu (...) Bank spółce akcyjnej we W.

o ustalenie

na skutek zażalenia pozwanej (...) Bank spółki akcyjnej we W. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 lutego 2013 r. w sprawie I C 82/13 w przedmiocie odrzucenia zażalenia

postanawia:

oddalić zażalenie.

del SSR Katarzyna Longa SSO Dorota Gamrat - Kubeczak SSO Sławomir Krajewski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie odrzucił zażalenie pozwanej na zawarte w wyroku z dnia 08 stycznia 2013 r. postanowienie w przedmiocie kosztów procesu.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia, Sąd wskazał, że w dniu 8 stycznia 2013r. został wydany w sprawie wyrok, w którego punkcie II. Sąd orzekł w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego. Sąd podniósł, że pozwana w dniu 12 lutego 2013 r. wywiodła zażalenie na wskazane postanowienie. Sąd podniósł, że wniesione zażalenie należało odrzucić z uwagi na złożenie go po terminie i przywołał treść przepisów art. 394 § 2 k.p.c., 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c.

Sąd podkreślił, że wyrok w sprawie ogłoszony został w dniu 8 stycznia 2013r., zaś zażalenie od tego orzeczenia, w części dotyczącej kosztów postępowania strona pozwana wywiodła dopiero w dniu 12 lutego 2013 r., a zatem z naruszeniem tygodniowego terminu, o jakim mowa w art. 394 § 2 k.p.c.

Powyższe, skutkowało odrzuceniem zażalenia, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Na powyższe, pozwana (...) Bank spółka akcyjna we W. wniosła zażalenie, wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu zażalenia zostało podniesione jedynie, że pozwana nie zgadza się ze stanowiskiem Sądu. Powołując się na treść przepisu art. 394 § 2 k.p.c. skarżąca podniosła, że termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od dnia doręczenia zaskarżonego postanowienia, a gdy strona nie żądała w terminie przypisanym doręczenia zapadłego na rozprawie postanowienia – od daty jego ogłoszenia. Skarżący podał, że wyrok został wydany w dniu 08 stycznia 2013

r., natomiast wniosek o jego doręczenie został złożony w dniu 14 stycznia 2013 r. a zatem w ocenie skarżącego, w zakreślonym terminie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu jako niezasadne.

W przedmiotowym postępowaniu wyrok został ogłoszony przez Sąd Rejonowy w dniu 08 stycznia 2013 r. W ramach rozstrzygnięć, zostały zamieszczone w punkcie II i III wyroku orzeczenia o kosztach. Nie ma żadnych wątpliwości, że rozstrzygnięcia te są postanowieniami, realizującymi zasadę unifikacji i koncentracji wyrażoną w przepisie art. 108 § 1 k.p.c.

Stosownie do art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c. na postanowienia sądu pierwszej instancji, których przedmiotem jest (między innymi) zwrot kosztów i określenie zasad ponoszenia przez strony kosztów procesu, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji, jeżeli strona nie składa środka zaskarżenia co do istoty sprawy.

W przepisie art. 394 § 2 k.p.c. wskazano, że termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia, a gdy strona nie żądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie, od ogłoszenia postanowienia. Wyjątek od zasady wyrażonej w art. 394 § 2 k.p.c. stanowi dopuszczalność zamieszczenia zażalenia na orzeczenie o kosztach procesu w apelacji (art. 394 § 1 pkt 9 k. p.c. in fine), wówczas termin do zaskarżenia rozstrzygnięcia o kosztach jest tożsamy z terminem do wniesienia apelacji (art. 369 § 1 k.p.c.).

Pozwany zakwestionował wyłącznie orzeczenia o kosztach, stąd trafnie Sąd I instancji złożony środek, rozpoznawał w oparciu o przepisy art. 394 k.p.c.

Trafnie również Sąd uznał, że zażalenie zostało złożone z uchybieniem terminu. Termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się co do zasady od doręczenia postanowienia. Z urzędu sąd doręcza tylko postanowienia wydane na posiedzeniu niejawnym. Gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie doręczane jest z uzasadnieniem oraz pouczeniem strony występującej w sprawie bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego lub radcy Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia (art. 357 § 2 k.p.c.). Jednakże postanowienia ogłoszone na posiedzeniu jawnym, w tym rozprawie sąd uzasadnia tylko wtedy, gdy podlegają one zaskarżeniu, i tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia postanowienia. Postanowienia te doręcza się tylko tej stronie, która zażądała sporządzenia uzasadnienia i doręczenia postanowienia z uzasadnieniem (art. 357 § 1 k.p.c.). Jeżeli strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie, siedmiodniowy termin do wniesienia zażalenia biegnie od ogłoszenia postanowienia (art. 394 § 2 k.p.c.).

Przepis art. 394 § 2 k.p.c. należy odczytywać łącznie z przepisem art. 357 § 1 k.p.c. oraz art. 331 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.

Zatem w analizowanym postępowaniu termin do wniesienia zażalenia upływał pozwanemu w dniu 15 stycznia 2013 r., skoro wyrok został ogłoszony w dniu 08 stycznia 2013r., zaś pozwany nie wniósł o doręczenie mu orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Wniosek z dnia 14 stycznia 2013 r. nie wywołał skutku przewidzianego w przepisie art. 357 § 1 k.p.c., gdyż pozwany wniósł wyłącznie o doręczenie wyroku. Sąd Okręgowy wskazuje, że brak żądania doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem nie stanowi warunku dopuszczalności środka zaskarżenia - zażalenia czy apelacji, jednakże ma wpływ na obliczenie biegu terminu do jego wniesienia.

Stosownie do przepisu art. 331 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. uzasadnienie postanowienia ogłoszonego na posiedzeniu jawnym, doręcza się wyłącznie tej stronie, która w terminie tygodnia od ogłoszenia jego sentencji zażądała sporządzenia jego uzasadnienia.

Pozwany wniosku takiego nie złożył, a z pewnością nie można uznać, że jest nim pismo z dnia 14 stycznia 2013 r., na które powołuje się w zażaleniu, a które zawiera jedynie żądanie doręczenia odpisu wyroku.

Wbrew zatem twierdzeniom żalącego jego wniosek z dnia 14 stycznia 2013 r. nie spowodował, że termin do wniesienia zażalenia na rozstrzygnięcia o kosztach zawarte w punktach II i III wyroku z dnia 08 stycznia 2013 r. uległ przesunięciu i rozpoczął bieg dopiero z chwilą doręczenia odpisu wyroku.

W kontekście powyższego, stwierdzić należy, że w przedmiotowym postępowaniu zastosowanie miała reguła z przepisu art. 394 § 2 k.p.c., w myśl której termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się go od ogłoszenia postanowienia, skoro strona nie zażądała jego doręczenia wraz z uzasadnieniem w terminie przepisany.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu I instancji, uznając że zażalenie na rozstrzygnięcia o kosztach było spóźnione i tym samym zażalenie pozwanego na postanowienie je odrzucające, w oparciu o przepisy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uznał za niezasadne, orzekając jak w sentencji postanowienia.

del SSR Katarzyna Longa SSO Dorota Gamrat - Kubeczak SSO Sławomir Krajewski